

Nasıl Bir EMO-Genç?

Diyar Saraçoğlu
diyarsaracoglu@gmail.com

Elektrik, elektrik-elektronik, elektronik-haberleşme, bilgisayar ve biyomedikal mühendisliği lisans bölümü öğrencilerinin örgütü EMO-GENÇ dördüncü kurultayını gerçekleştirdi. Gençlerin ve öğrencilerin apolitik, toplumsal sorunlara duyarsız sayıldığı yıllarda, belki tek ortak noktaları ilerde meslektaş olmaları gibi gözükken, bir "grup" genç bir gelenek yaratıyor; kendi sorunlarını toplumsal sorunlardan ayrı tutmayıp bunları demokratik bir platforma taşıma çabalarını sahipleniyor.

Çeyrek yüzyıldan daha uzun bir zamandır "örgüt" kelimesinin insanların tüylerini diken diken ettiği, "örgütlenmek" fiilinin "devletin bölünmez bütünlüğünü bozmak amaçlı bir araya gelmek" gibi bir paranoyayı çağırıştırıyor. TMMOB Yasası'nda detaylarıyla belirtilmiş haklı mücadelesini 53 yıldır sürdüren TMMOB, bağlı diğer odalar ve EMO ise verilen emeklerin kalıcılığının, örgütün devamlılığının bir bilinçten geçtiğinin farkında olup, genç meslektaş adaylarında da gördükleri bu isteği somut bir hale getirip EMO-GENÇ ve diğer odaların öğrenci komisyonlarının oluşumunu sağladılar. Yukarıda sözü edilen, lisans bölümü öğrencilerinin her türlü akademik, sosyal, kültürel sorunlarının tartışılacağı, çözümlerin öğrencilerin yönetimleri ile oluşturulacağı, EMO'ya bağlı olup iç işlerinde bağımsız olan, demokratik bir yapı olarak çalışmaya başladı.

Bir meslek örgütünü, diğer bir çok örgütten ayıran en önemli özelliği; üyelerinin yaşamlarında en çok zaman ayırdıkları mesleklerinin ortak olmasının yanı sıra, bu ortak noktanın onları her zaman aynı fikrî zemine taşımamasıdır. Bu zemin hayata bakış açısından, politik ideolojiye kadar geniş bir alanı kapsamaktadır. EMO-GENÇ'te ise henüz meslek birlikteliği bile sağlanmamış bir kitle söz konusudur. Bu kitlenin bireyleri Türkiye'nin dört bir yanından savrulmuş, farklı farklı illerde, değişik niteliklerdeki üniversitelerde okumaktadırlar. Birçoğu 18-22 yaşlarını sürmekte, görüşleri, ideolojileri, hayalleri ve idealleri henüz netlik kazanmamıştır. Bütün bunların yanı sıra öğrencilik, mesleğimiz gibi ömrümüz boyunca taşıdığımız bir etiket değildir. İstisnaları görülmekle beraber azami yedi yıl sürecektir. Kamu haricinde çalışan elektrik, elektronik, elektronik haberleşme, bilgisayar ve biyomedikal mühendislerinin EMO'ya üyeliği zorunludur. Öğrenciler için böyle bir zorunluluk olmadığı halde, bu yapılanmaya onların tutunması ve sahiplenmesi bugüne kadar nasıl başarılı olmuş; bundan sonra nasıl başarılacaktır? Çok farklı üyeleri bulunan ve sürekli değişen bir yapısı olan bu örgütlenme kalıcılığını nasıl sağlayacaktır?

TMMOB örgütlenmelerinin ve EMO'nun öne çıkan özelliği demokratik yapılarıdır. Bağlı olduğu kurumlardan ayrı tutulamayacak olan öğ-

renci komisyonları ve EMO-GENÇ de aynı özelliği yansıtmak durumundadır. Bunun tek sebebi EMO'nun yapısı değildir. Yukarıda saydığımız ve EMO-GENÇ'in "iç dinamikleri" olarak tanımlayabileceğimiz durumlar da demokratik yapının EMO-GENÇ için önemi bir kat daha artmaktadır.

Demokrasinin ülkemizdeki algılanma şeklini belki bir daha gözden geçirmek gerekiyor bu noktada. TDK'ya göre "Halkın egemenliği temelinde dayanan yönetim biçimi" olarak tanımlanıyor. Peki kurumsal bir örgütte demokrasi derken neyi kastediyoruz? "Özgürlükçü demokrasi" diye tanımladığımız, bireylerin her çeşit düşüncesine saygı gösteren ve yasak koymayan bir demokrasi mi? Yoksa çoğunluğun düşüncesinin azınlıkta kalanlarınkini tamamen bastırdığı bir demokrasi mi?

Bu noktada EMO İzmir Şubesi çalışmaları çerçevesinde gerçekleştirilen toplantı ve anket çalışmalarından elde ettiğimiz sonuçlardan söz etmek istiyoruz:

İzmir EMO-GENÇ çalışmalarının üyelerimizce desteklenip desteklenmediğini ortaya çıkartmaya çalıştığımız sorularımızın yanıtlarının bazıları "fikirlerimizin EMO-GENÇ çerçevesinde temsil edildiğini hissetmiyorum" şeklinde özetlenebilir. Bu olguyu derinleştirdiğimizde ortaya çıkan, toplumsal sorunlara eskisi kadar duyarsız olmayan ama henüz tepkisiz netlik kazanmamış ve bunun yanı sıra

güncel

tepkisini vereceği platformu bulamamış, EMO-GENÇ'i de böyle bir oluşum olarak görmeyen bir üye profili ortaya çıkıyor. Çünkü EMO-GENÇ'in sadece bir öğrenci kulübü veya IEEE öğrenci kolları gibi bir oluşum olarak düşünülmesi söz konusu oluyor.

EMO-GENÇ yapısına bu eksik bakış açısı, İzmir olarak her pazartesi gerçekleştirdiğimiz toplantıların bir çoğunda faaliyetlerimizin eksik bulunduğu eleştirisi ile karşı karşıya kalmamıza neden oldu. Bu eleştirilerden birincil olanı çok az teknik etkinlik yapıp, bol bol siyaset yapmamızdı. Yine bu eleştirinin farklı bir versiyonu ise yaptığımız etkinliklerin yeterli ya da yeterliye yakın olup kendimizi arkadaşlarımıza aktarmakta yetersiz kaldığımızıdır.

EMO-GENÇ'in ortaya çıkmasındaki amaç gereği, öğrencilerin hem teknik hem sosyal ve toplumsal sorunlarını birbirinden ayırma gibi bir lüksümüz yok. Ama aynı zamanda daha önce de sözettiğimiz sirküle yapısından dolayı "nitelik mi nicelik mi" tartışmalarında takılma lüksümüz de yok. Bu sebeple sözettiğimiz eleştirilere kulak vermemiz kaçınılmaz. Öğrencilik hayatımızın tümünü EMO-GENÇ çalışmalarına versek bile, bizden sonra bu çalışmaları devam ettirecek kadroların oluşumuna izin vermeli, EMO-GENÇ yürütme organlarının oligarşik bir yapıya dönüşmesinden kesinlikle kaçınmamız gerekmektedir.

Yine bu toplantılarımızın birinde, bir arkadaşımızın sorduğu soruyu aktarmak istiyorum: "Peki EMO-GENÇ'in dönüştürme misyonu yok mudur?". Burada "dönüştürme" ile kastedilen, TMMOB'nin ve EMO'nun ilkeleri ve çalışma anlayışlarında yer alan düşüncelerle aynı fikirde olmayan üyelerimizin "ikna edilmesi" süreciydi. Fakat bu noktada yapacağımız çalışmaların öğretici bir yöntem izlemesi EMO-GENÇ'in eşitlikçi yapısına uygun bir durum olmayacaktır. Şüphesiz 53 yıldır verilen mücadelenin anlamını yitirmesi için verilen apolitize

etme çalışmalarının, arkadaşlarımız üzerindeki etkilerini fark ediyor ve bu emekleri onlara aktarmada başarısız olma korkumuzu yansıtıyoruz bu soruyla. İşte çalışmamız boyunca aktarmaya çalıştığımız demokratik yapının işleyişinin, EMO-GENÇ'i bağlı olduğu örgütün temel ilkelerinin yolundan ayırmadan gerçekleştirilmesi gerektiğinin önemini altını çizerek belirtiyoruz.

Sürekli olarak aktardığımız bir konu da öğrenci olarak sorunlarımızın toplumun sorunlarından ayrı tutulmayacağı gerçeğiydi. Ülkemizin ve dünyanın gerçekten çok zor bir dönemden geçtiğinin farkındayız. Ülkeyi yönetenler her gün kamuyu zarara sokacak bir uygulamayla karşımıza çıkmaktalar. Bunun yanı sıra "Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Yasa" gibi yasalara kendi meslek alanlarımızda bizleri zora sokan yasalar karşımıza çıkmakta. Bu sorunlara

tepkimizi vermek, TMMOB mitinglerinde, 1 Mayıs'da yerimizi almak yapacağımız en doğal şey. Fakat bunları yaparken kimlik kartı için alınan zoraki paraların protestosu, yurt ve barınma sorunları gibi bizim hayatımızın en doğal akışında yer alan sorunlarımızı unutuyorsak burada bir problem olduğunu düşünmeliyiz. EMO-GENÇ'ten beklediğimiz öğrencilerin sorunlarına yabancılaşmadan toplumsal sorunlara da eğilebilmesidir.

Bu çalışma boyunca nasıl bir EMO-GENÇ'i ya da nasıl daha iyi bir EMO-GENÇ'i istediğimizi şu şekilde özetleyebiliriz:

- **Demokratik yapısından ödün vermeyen,**
- **Dönüştürücü ama didaktik olmayan,**
- **Öğrencilerin sorunlarını toplumun sorunlarından ayrı tutmayan ancak kendi sorunlarına yabancılaşmayan bir EMO-GENÇ istiyoruz!**

